

รำลึก 52 ปี การจากไปของ นักสู้อเมริกัน มุสลิมผิวดำ 'มัลคอม เอ็กซ์' (MALCOM X)

ค.ศ. 2017 เป็นปีที่ 52 ของการจากไปของนักสู้อเมริกันมุสลิมผิวดำ มัลคอม เอ็กซ์ ผู้ต่อสู้ฝ่าฟันชีวิตอย่างโชกโชนและเป็นผู้เสนอ scenario ภูมิทัศน์ประวัติศาสตร์และการเมืองที่น่าตื่นตาตื่นใจตลอดระยะเวลา 23 ปีของการขับเคลื่อนของเขา คือตั้งแต่ ค.ศ. 1952-1965 จนทำให้สังคมอเมริกันรู้จักอิสลามและมุสลิมอย่างกว้างขวาง สิ่งที่ครั้งหนึ่งสังคมอเมริกันเคยมองว่าเป็นความด่ามิดได้กลายเป็นสิ่งน่าศึกษาวิจัย เขาพบวาระสุดท้ายขณะอายุ 39 ปี โดยมีปืนสังหารสามคนในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 1965 เวลาบ่ายสามโมงสิบนาที่ระหว่างที่เขากำลังเริ่มต้นบรรยายต่อหน้าผู้ฟังราว 600 คน ในห้องบอลรูมอดูบอน (Audubon Ballroom) ของกลุ่ม Muslim Mosque ในย่าน Harlem นคร New York ด้วยการกล่าวสลาม 'อัลสลามอะลียกุม' (ขอความสันติ ความจำเริญจงประสบแด่ท่านทั้งหลาย) นับเป็นการจัดบรรยายครั้งสุดท้ายขององค์การเอกภาพแอฟริกัน-อเมริกัน (Organization of Afro-American Unity - OAAU) ซึ่งเขาเป็นผู้ก่อตั้งขึ้นใน ค.ศ. 1964 เพื่อขับเคลื่อนปัญหาสิทธิมนุษยชนให้กับคนผิวดำในสหรัฐอเมริกาในขอบเขตทั่วโลก

จากรายงานการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจพบว่า ก่อนหน้าที่มัลคอมจะเริ่มบรรยายได้เกิดเสียงดังเหมือนคนตะลุมบอนกันขึ้นที่บริเวณทางเดินสู่ห้องโถงของอาคารบนชั้นสอง เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยส่วนตัวของเขาจำนวนหนึ่งซึ่งวางกำลังอยู่ในห้องบอลรูมจึงก้าวกันออกไปตรวจสอบเหตุการณ์ หลังจากนั้นครู่เดียวก็เกิดเสียงปืนดังขึ้นหลายนัดขณะที่เขากำลังกล่าวสลามต้อนรับผู้เข้าฟังในห้องบอลรูม ชายสองคนลุกขึ้นยืนแล้วยิงจากที่นั่น ขณะที่ชายอีกคนหนึ่งบุกเข้ายิงในระยะเผาขน มัลคอม ถูกยิงหลายนัดที่บริเวณหน้าอกและถูกห้ามส่งโรงพยาบาล

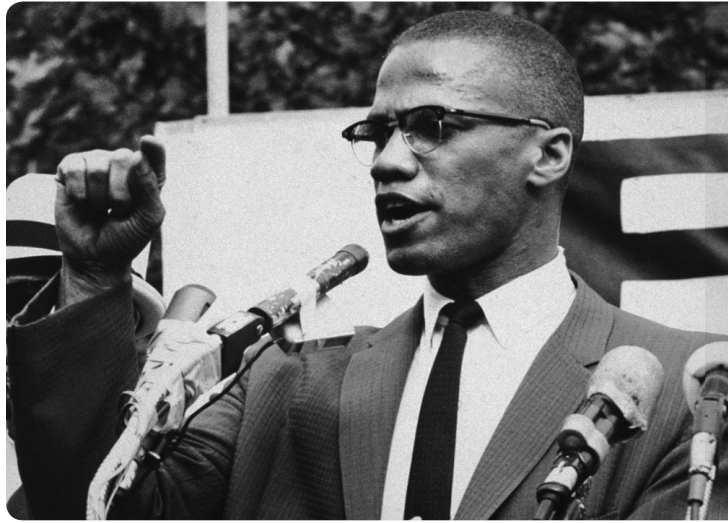
Columbia Presbyterian Hospital Center ซึ่งต่อมา ทางโรงพยาบาลแถลงยืนยันว่าเขาเสียชีวิตก่อนที่จะเดินทางมาถึง

Peter Bailey เพื่อนสนิทของ มัลคอล์ม คนหนึ่งเล่าถึงเหตุการณ์ตอนนี้อย่างน่าตื่นตะลึง “ผมได้ยินเขากล่าวสลามแก่ผู้ฟังในห้องบอลรูม หลังจากนั้นผมก็ได้ยินเสียงปืน ผมรีบวิ่งเข้าไปที่จุดเกิดเหตุ ผมได้ยินเสียงผู้คนหวีดร้อง แล้วผมก็กระโดดขึ้นไปบนเวที และเห็นเขานอนอยู่ที่ตรงนั้น ร่างของเขาเต็มไปด้วยรูกระสุนปืน”

หนังสือ ‘MALCOLM X The Great Photographs - สมุดภาพ มัลคอล์ม เอกซ์’ ของ Thulani Davis และคณะ ซึ่งตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1993 ระบุว่า พิธีฝังศพของมัลคอล์ม จัดขึ้นหลังจากการเสียชีวิตของเขา 6 วันที่โบสถ์ Faith Temple Church of God in Christ ในย่าน Harlem ของนคร New York ในวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 1965 โดยมีผู้เข้าร่วมไว้อาลัยประมาณ 1,500 คน ก่อนหน้าที่จะทำพิธี ศพของเขาถูกจัดแสดงไว้ที่วิหาร The Unity Federal Chapel เพื่อให้ผู้ที่รักและชื่นชมในตัวเขาเข้าเยี่ยมคารวะเป็นครั้งสุดท้าย ศพของมัลคอล์ม ถูกฝังที่สุสาน Ferncliff Cemetery ในนคร New York หลังจากการดำเนินคดีผ่านไปกว่าหนึ่งปี ฆาตรกรทั้งสามคนคือ Talmadge Hayer หรือ Thomas Hagen, Norman Butler และ Thomas Johnson ถูกตัดสินจำคุกตลอดชีวิต

การที่มัลคอล์ม เอกซ์ ถูกสังหารเช่นนี้ ได้ก่อให้เกิดคำถามและการคาดเดาต่างๆ นานาในหมู่นักอเมริกันผิวดำและผู้รักความเป็นธรรมทั่วโลกว่าอะไรคือสาเหตุที่แท้จริงของการลงมือสังหารเขาอย่างอุกอาจกลางวันแสกๆ กลางใจเมืองเช่นนี้ และใครเป็นผู้อยู่เบื้องหลังของโศกนาฏกรรมในครั้งนี้

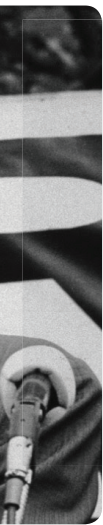
การจากไปของ มัลคอล์ม เมื่อ 52 ปีก่อน เกิดขึ้นภายใต้บรรยากาศและภูมิทัศน์การเมืองที่คนผิวดำ

ทั้งมุสลิมและไม่ใช่มุสลิมในสหรัฐอเมริกาซึ่งถูกเรียกอย่างดูหมิ่นดูแคลนจากคนผิวขาวบางกลุ่มว่า ‘นิกเกอร์’ กำลังตื่นตัวในเรื่องสิทธิพลเมือง (Civil Rights) และการขับเคลื่อนทางการเมืองกำลังเป็นไปอย่างกว้างขวาง รุนแรงและต่อเนื่องในแทบทุกมลรัฐของสหรัฐอเมริกา ประเทศมหาอำนาจผู้มีความหมายใจเข้าออกเป็นประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน และสันติภาพสากล การขับเคลื่อนทางการเมืองของมัลคอล์ม ได้สร้างความตื่นตระหนกและหวาดระแวงให้กับอำนาจรัฐบางฝ่ายอย่างเห็นได้ชัด

สิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาขณะนั้นสอดคล้องกับกระแสการเคลื่อนไหว 2 กระแสของโลก กระแสแรก คือการทำสงครามปลดปล่อยจากมหาอำนาจในปาเลสไตน์ เวียดนาม ฯลฯ กระแสที่สองคือการเฉลิมฉลองการได้มาซึ่งเอกราชของหลายประเทศในแอฟริกา ระหว่างเดือนมิถุนายน-ตุลาคม 1960 มีหลายประเทศในแอฟริกาที่ได้รับเอกราชคือ Benin, Burkina Faso, Chad, Congo, Gabon, Ghana, Ivory Coast, Mali, Senegal, Somalia และ Zaire เป็นต้น โลกทั้งโลกกำลังปั่นป่วนเกิดการเผชิญหน้ากันระหว่างลัทธิทุนนิยมกับลัทธิสังคมนิยมภายใต้สิ่งที่เรียกกันว่า ‘สงครามเย็น’

คนผิวดำ ไม่มีสิทธิมีเสียงใดๆ ที่จะเลือกเส้นทางเดินของตนเอง นอกจากต้องกับหน้ากับตา รับกรรม เดินไปบนถนนสายที่นำไปสู่ห้วงเหวอเวจี

ดั่งนั้นบทบาทของ มัลคอล์ม ที่ก้าวร้าวรุนแรง ไม่ประนีประนอมและไม่ยอมรับหลักการผสมผสานกลมกลืนระหว่างสีผิวและกลุ่มชาติพันธุ์จึงเป็นภัยต่อความมั่นคงของรัฐ เขากลายเป็นบุคคลอันตรายและเป้าหมายที่จะต้องถูกกำจัดโดยไม่เลือกวิธีโดยเร็วที่สุด

ก่อนสิ้นปี 1965 ในเดือนพฤศจิกายน หนังสือ 'The Autobiography of Malcolm X - ชีวิตประวัติส่วนตัวของ มัลคอล์ม เอกซ์' ซึ่งเขียนร่วมกันโดย Malcolm X และ Alex Haley ผู้ชุดคู่ขวัญวิทยุบรรพชนมุสลิมจาก Gambia แอฟริกาตะวันตก ในสายตระกูลที่ถูกลักพาตัวมาขายเป็นทาสในสหรัฐอเมริกา ถูกเผยแพร่ออกสู่สาธารณชน ผู้อ่านจึงสามารถเรียนรู้จากหนังสือเล่มนี้ถึงบุคลิกภาพและอุดมการณ์ที่ฝังลึกอยู่ในจิตวิญญาณของนักสู้สิทธิของมัลคอล์ม ว่าทำไมเขาจึงกระตือรือร้นเหลือเกินในการปลุกเร้าคนผิวดำซึ่งถูกกดขี่ข่มเหงมาชั่ววนาตาปีในสหรัฐอเมริกา ให้ลุกขึ้นทำสงครามปฏิวัติกับผู้กดขี่ด้วยกำลัง ถึงแม้ว่าภารกิจศักดิ์สิทธิ์ของเขาจะไม่ประสบความสำเร็จแต่อย่างใด แต่ปณิธานและอุดมการณ์อันมั่นคงของเขาจะไม่มีวันตายไปจากลมหายใจของเหล่าลูกหลานทาสนิโกรทั้งหลายที่บรรพชนของพวกเขาชอบที่จะฮัมเพลงบลูส์อย่าง

'Cotton Fields - ไร่ฝ้าย' และคร่ำครวญถึงชีวิตที่แสนทุกข์ยากลำเค็ญของพวกเขาในไร่ฝ้ายของแมสซาชูเซตส์ (นายทาสผิวดำ) เพลงนี้สะท้อนภาพของแม่ผู้เป็นทาสนิโกรที่ต้องไปทำงานในไร่ฝ้ายพร้อมกับต้องกระเด่งลูกน้อยไปเลี้ยงด้วยทุกวัน สภาพไร่ฝ้ายเก่าๆ ยังคงย้ำเตือนความรู้สึกของเธอสื่อให้หวนคำนึงถึงการคืนสู่บ้านเกิดเมืองนอนที่ต้องพลัดพรากมา

When I was a little bitty baby
My mama would rock me in a cradle
In them old cotton fields back home
(Creedence Clearwater Revival, '60)

เช่นเดียวกับนิยายเชิงวิชาการอีกเล่มหนึ่งที่ชื่อ 'Roots The Saga of an American Family - ตำนานบรรพชนครอบครัวอเมริกันจากแอฟริกา' ซึ่งถูกตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1972 ผลงานของ Alex Haley ที่มัลคอล์ม เอกซ์ มีส่วนร่วมอยู่ด้วย Alex ใช้เวลาในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ยาวนานถึง 12 ปี กว่าที่เขาจะเขียนออกมาเป็นหนังสือตำนานการต่อสู้ของคนผิวดำซึ่งกลายเป็นวรรณกรรมคลาสสิกของอเมริกา ผู้อ่านสามารถจินตนาการถึงความรู้สึกของ มัลคอล์ม ที่รับรู้

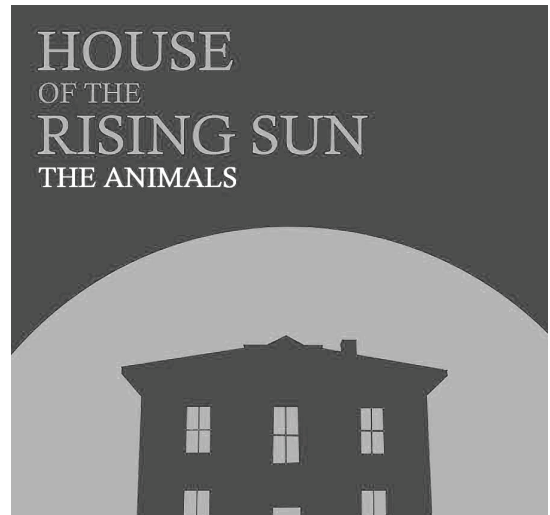
ข้อมูลเพิ่มเติมจากเรื่องราวบางส่วนที่บันทึกไว้ในหนังสือเล่มนี้ว่า แคสสายตระกูลของ Alex เพียงสายตระกูลเดียว อเมริกันมุสลิมจากแอฟริกาในสหรัฐอเมริกาได้ขาดแคลนองค์ความรู้อิสลามที่ต่อเนื่องกันเป็นเวลายาวนานกว่าสองศตวรรษ นับแต่ปี 1764 ที่ 'คุนต้า คินเต้' จากเผ่าแมนดิงคาส์ บรรพชนมุสลิมของ Alex ถูกลักพาตัวตั้งแต่นั้นเป็นวัยรุ่น ขึ้นเรือจาก Gambia แอฟริกาตะวันตก เดินทางข้ามมหาสมุทรมาเป็นทาสนิโกรในไร่ฝ้ายของคนผิวขาวบนผืนแผ่นดินสหรัฐอเมริกา ดังปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่เป็นบันทึกการเดินทางเรือของบริษัท Lloyds of London และประวัติศาสตร์บอกเล่าที่เล่าสืบทอดต่อกันมาในหมู่ลูกหลานทาสนิโกรไร่ฝ้ายและชนพื้นเมืองดั้งเดิมเผ่าแมนดิงคาส์ของ Gambia คุนต้า คินเต้จึงเป็นตัวแทนของทาสนิโกรที่ไม่ศิโรราบต่อชะตากรรมซึ่งนายทาสผิวขาวยัดเยียดให้ อย่างไรก็ตาม แม้เขาจะยืนหยัดความความศรัทธาในพระเจ้าเป็นเจ้าและความเป็นมุสลิมอย่างเหนียวแน่น แต่เขาก็ถูกทดสอบอย่างหนักจากข้อจำกัดองค์ความรู้อิสลามในตัวของเขาเองและจากสภาพร่างกายที่เป็นคนพิการที่มีอาจเปลี่ยนแปลงความเชื่อของเมียและหูดยั้งความเชื่อของลูกซึ่งเป็นไปตามกระแสหลักของชุมชนเมือง Annapolis มลรัฐ Maryland ที่ครอบครัวทาสของเขาอาศัยอยู่ในขณะนั้น

มัลคอม ลิตเติล เกิดที่เมือง Omaha มลรัฐ Nebraska ใน ค.ศ. 1925 บิดา Earl Little เป็นศาสนาจารย์ (Baptist) จากมลรัฐ Georgia มารดา Louise Norton มาจากเกาะ Grenada ทั้งบิดาและมารดาเป็นผู้มีบทบาทในสมาคมฟื้นฟูสภาพนิโกรสากล (Universal Negro Improvement Association - UNIA) โดยทั้งสองร่วมงานกับ Marcus Mosiah Garvey, Jr. นักเคลื่อนไหวชาตินิยมแอฟริกัน (Pan-Africanism) ผู้ได้รับการยกย่องให้เป็นวีรบุรุษแห่งประเทศ Jamaica ด้วยเหตุนี้ ครอบครัวของเขาจึงถูกคุกคามจากกลุ่มเหยียดผิว Ku Klux Klan ของคนผิวขาวอยู่ตลอดเวลา ค.ศ. 1926 ครอบครัวของเขาย้ายไปอยู่ที่เมือง Milwaukee มลรัฐ Wisconsin หลังจากนั้น ใน ค.ศ. 1929 ครอบครัวได้ซื้อบ้านหลังหนึ่งในเมือง Lansing มลรัฐ Michigan แต่ก็ยังไม่วายที่จะถูกตามล้างตามผลาญโดยกลุ่มเหยียดผิว บ้านของเขาในเมือง Lansing ถูกวางเพลิงในวันที่ 7 พฤศจิกายน ของปีนั้น ทำให้ Earl ต้องสร้างบ้านใหม่ในย่าน East Lansing การตามรังควานจากกลุ่มเหยียดผิวไม่ได้หยุดอยู่เพียงเท่านั้น ใน ค.ศ. 1931 Earl ถูกรถชนเสียชีวิตอย่างลึกลับ เชื่อกันว่าเป็นฝีมือของกลุ่มเหยียดผิว 'Black Legion' ซึ่งเป็นกลุ่มนายทหารนอกประจำการ ต่อมาใน ค.ศ. 1939 Louise ก็ต้องเข้ารักษาตัวด้วยโรคจิตในโรงพยาบาล

Kalamazoo มลรัฐ Michigan และเธอต้องรักษาตัว
อยู่ในโรงพยาบาลแห่งนี้ยาวนานถึง 26 ปี

เมื่อขาดบิดามารดา ครอบครัวของเขาก็ตกอยู่ใน
ในสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด มัลคอม ลิตเติ้ล
กลายเป็นเด็กจรจัดเร่ร่อน ชีวิตในวัยเยาว์ของเขาจึง
ต้องระหกระเหินอยู่ตามบ้านรับเลี้ยงเด็กกำพร้า
และก็นี่ไม่พ้นที่ต้องเข้าสู่วงการอบายมุขและ
อาชญากรรมในที่สุด เจกเช่นเดียวกับชีวิตคนหนุ่ม
สาวอเมริกันผิวดำส่วนใหญ่ที่เส้นทางชีวิตถูกกำหนด
ไว้แล้วโดยผู้ได้เปรียบในสังคม คนผิวดำไม่มีสิทธิมี
เสียงใดๆ ที่จะเลือกเส้นทางเดินของตนเอง นอกจาก
ต้องก้มหน้าก้มตาบรรกรรมเดินไปบนถนนสายที่นำไปสู่ห้วงเหวเวจี ชีวิตของ มัลคอม ลิตเติ้ล จึงไม่ต่างจาก
เพลงในยุค '60 'House of the Rising Sun - บ้านดัดสันดานเยวชน' ที่วงดนตรีรีออคจากเกาะอังกฤษ The
Animals เคยบันทึกแผ่นเสียงไว้และเป็นที่นิยมอย่างสูงในหมู่นักฟังเพลงหัวก้าวหน้าในยุคนั้น

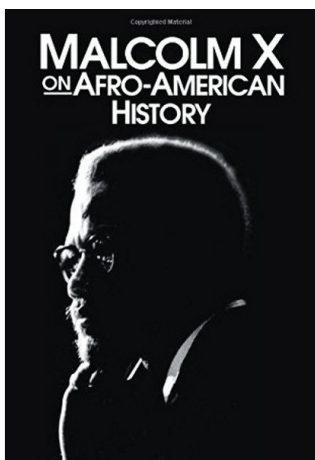

"There is a House in New Orleans
They Call the Rising Sun
And It's Been a Ruin of Many a Poor Boy
And God I Know I'm One
Oh Mother Tell Your Children
Not to Do What I Have Done
Spend Your Lives in Sin and Misery
In the House of the Rising Sun"

"มีบ้านหลังหนึ่งในเมืองนิวยอร์ก
พวกเขาเรียกกันว่า 'บ้านดัดสันดานเยวชน'
แต่แท้ที่จริงแล้ว มันเป็นสถานที่บ่มเพาะความหายนะให้กับเด็กชายยากจนจำนวนมากมาย
และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าทรงทราบดีว่า ผมเป็นคนหนึ่งในจำนวนนั้น....
โอ้! คุณแม่ที่รัก พวกท่านต้องอบรมสั่งสอนลูกๆ ของท่านให้ดีนะ
อย่าปล่อยให้พวกเขาทำในสิ่งที่ผมเคยทำมาก่อนเป็นอันขาด
มิเช่นนั้น พวกเขาจะต้องประสบชะตากรรมด้วยการใช้ชีวิตอยู่กับบาปใหญ่
และความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส
ใน 'บ้านดัดสันดานเยวชน' แห่งนี้เยี่ยงเดียวกับผม

ระหว่าง ค.ศ. 1941-1946 มัลคอม ลิตเติล ทำงานสารพัดกิจปาณะเพื่อเลี้ยงชีพ และจากงานขายแท่นวิทยุบนรถไฟของบริษัท New Haven Railroad ทำให้เขามีโอกาสย้ายเข้ามาพำนักอยู่ในเมือง Boston และนคร New York ที่นี่ เขาทำธุรกิจผิดกฎหมายสารพัดอย่าง นับตั้งแต่ซื้อขายยาเสพติด เหล้าเถื่อน คຸ້ມครองสถานเริงรมย์ยามค่ำคืนและปล้นทรัพย์ใน ค.ศ. 1946 เขาถูกจับกุมที่เมือง Boston และถูกศาลตัดสินจำคุกเป็นเวลานาน 10 ปี ขณะอายุเพียง 20 ปี ในข้อหาลักขโมย ทำลายทรัพย์สินผู้อื่น บุกรุกเคหะสถานและมีอาวุธสงครามในครอบครอง เขาถูกส่งไปอยู่ที่เรือนจำ Charlestown ในมลรัฐ Massachusetts ซึ่งที่นี่เขาเริ่มพาตัวเองเข้าสู่โปรแกรมศึกษาด้วยตนเองตามอัธยาศัย เป็นห้วงเวลาที่เขาเริ่มอ่านหนังสือประวัติศาสตร์เกี่ยวกับคนผิวดำในแอฟริกาที่ถูกลักพาตัวมาขายเป็นทาสในสหรัฐอเมริกา อย่างเช่น 'Souls of Black Folk - จิตวิญญาณคนผิวดำ' ของ 'W.E.B. Du Bois', 'Journal of Negro History - วารสารประวัติศาสตร์นิโกร' ของ 'Carter G. Woodson' และที่เขาสัมผัสกับความรู้สึกเรื่องการเหยียดผิวและกลุ่มชาติพันธุ์มากที่สุดตามที่หนังสือ 'Malcom X on Afro-American History - มัลคอม เอกซ์ กับประวัติ

ศาสตร์แอฟโฟร-อเมริกัน' ของ Betty Shabazz เล่าไว้คือ เรื่องราวของนักสู้ผิวดำ Nat Turner และเพื่อนอีก 7 คนที่ถูกขึ้นสู่ในคินหนึ่งของ ค.ศ. 1831 ในรัฐ Virginia เขาและเพื่อนๆ เริ่มจัดการกับนายทาสผิวขาวจากไร่หนึ่งไปสู่อีกไร่หนึ่ง จนถึงเช้าของวันรุ่งขึ้น นายทาสผิวขาว 57 คนถูกฆ่าตายและกองกำลังของ Nat เพิ่มขึ้นเป็น 70 คน ด้วยความหวาดกลัวอันตรายจากทาสผิวดำ นายทาสผิวขาวจำนวนมากพากันหลบหนีจากบ้านไร่ไปหลบซ่อนตามอาคารสาธารณะ ป่าเขาและบางส่วนหนีออกไปจากรัฐ Virginia กองกำลังของรัฐต้องใช้เวลานานถึง 2 เดือน กว่าจะสามารถจับ Nat Turner มาแขวนคอ

ถ้าจะว่ากันไปแล้ว มัลคอม ลิตเติล ในขณะนั้นก็คือตัวแทนของคนหนุ่มสาวผิวดำในสหรัฐอเมริกาที่มีระดับการศึกษาต่ำและขาดโอกาสก้าวหน้าทางสังคม ที่เหลือเพียงช่องทางเดียวคือ การเข้าไปเก็บเกี่ยวองค์ความรู้ต่างๆ ในเรือนจำ และสถานที่อันทรงเกียรติสำหรับคนผิวดำแห่งนี้เองที่พลิกหน้าหนังสือชีวิตหน้าใหม่ให้กับ มัลคอม ลิตเติล เขาเริ่มสนใจศึกษาอิสลามตอนที่ย้ายไปอยู่ที่เรือนจำ Concord Reformatory ใน ค.ศ.1947 และตัดสินใจเข้าร่วมกับกลุ่ม Nation of Islam หรือ NOI ภายใต้การนำของ Elijah Muhammad ระหว่าง

ค.ศ. 1948-1952 มัลค่อม ลิตเติ้ล ถูกย้ายไปอยู่ที่เรือนจำ Norfolk Prison Colony และสุดท้ายถูกย้ายกลับมาอยู่ที่เรือนจำ Charlestown มลรัฐ Massachusetts อีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะถูกปล่อยตัวให้เป็นอิสระใน ค.ศ. 1952 รวมระยะเวลาที่ถูกจองจำเพียง 6 ปี เร็วกว่าที่ถูกตัดสิน 4 ปี ในวันที่เขาได้รับการปล่อยตัว มัลค่อม ลิตเติ้ล ได้รับนามสกุล “X” จากกลุ่ม Nation of Islam ทำให้เขาเป็นที่รู้จักกันในชื่อ ‘Malcom X’ นับจากนั้นมา เขาอธิบายความหมายของตัวอักษรเอ็กซ์ (X) ว่าหมายถึงการสลัดพ้นจากสิ่งชั่วร้ายทั้งหลายทั้งปวงในอดีตก่อนที่จะเข้ารับอิสลาม มันคืออรุณรุ่งของการเริ่มต้นชีวิตใหม่ของ มัลค่อม เอ็กซ์ (Malcom X) และเขามีชื่อเป็นภาษาอาหรับว่า มาลิก อัล-ชาบาซ (Malik Al-Shabazz)

Jack Rummel ผู้เขียนหนังสือ ‘MALCOM X Militant Black Leader - มัลค่อม เอ็กซ์ ผู้นำนักสู้ผิวดำ’ ซึ่งตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1989 เล่าถึงความเป็นมาของกลุ่ม ‘Nation of Islam’ หรือที่รู้จักกันในนาม ‘The Black Muslims’ ว่า เริ่มต้นราว ค.ศ. 1931 จากชายผิวสีน้ำตาลรูปร่างสันทัดคนหนึ่งชื่อ W.D. Fard เขาเป็นพ่อค้าขายสินค้าที่ทำจากไหมตามบ้านใน Ghetto (สลัม) ของคนผิวดำในเมือง Detroit

เขาบอกกับทุกคนว่า เขาเป็นคนมาจากดินแดน Arabia เขาคืออิมาม Mahdi ผู้มาปลดปล่อยคนอเมริกันผิวดำจากการถูกกดขี่ข่มเหงที่ยาวนานเกือบ 400 ปีโดยคนผิวดำผู้เป็นปีศาจร้าย คำสอนพื้นฐานของ Fard คือ คนผิวดำเหนือกว่าคนผิวขาว และจะต้องกลับมาครองโลกอีกครั้งหนึ่ง คนอเมริกันมุสลิมผิวดำสืบเชื้อสายมาจากมนุษย์ยุคแรกของโลกและยังคงรักษาความบริสุทธิ์ของเผ่าพันธุ์ไว้ได้เพียงเดียวกับมุสลิมในโลกตะวันออกกลาง แอฟริกาและเอเชีย คำสอนพื้นฐานของ Fard ได้รับการต้อนรับอย่างกว้างขวางจากคนผิวดำที่ยากจนข้นแค้นแสนสาหัสในสลัมกลางเมือง เพราะมันเป็นความหวังเดียวที่ยังหลงเหลืออยู่สำหรับพวกเขา ทำให้หลายคนหวงระลึกถึงเพลง ‘In the Ghetto - ในสลัม’ ของ Elvis Presley ซึ่งบันทึกแผ่นเสียงไว้ใน ค.ศ. 1969 และได้รับความนิยมอย่างสูง คำร้องของเพลงนี้บรรยายสภาพแม่ของลูกคนใหม่ที่เพิ่งคลอดร้องไห้คร่ำครวญถึงสิ่งที่เธอไม่ต้องการ นั่นคือ “อีกปากหนึ่งที่หิวโหยในสลัมแห่งนี้”

ในช่วงต้น ค.ศ. 1930 Fard ในฐานะผู้นำ และ Elijah Muhammad (ชื่อเดิม Elijah Poole) ผู้เป็นสาวกสามารถจัดตั้งมัสยิดหลายแห่งของกลุ่ม Nation of Islam ตามร้านค้าในเขต Midwestern

Elijah Muhammad (ชื่อเดิม Elijah Poole)

เช่นเดียวกับ Ali เป็นอีกคนหนึ่งที่ถูกห้าม ไม่ให้พูดกับ มัลคอม และเขาปฏิบัติตามคำสั่งของ ท่านผู้นำอย่างเคร่งครัด ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่าง มัลคอม กับ Muhammad Ali จึงเสื่อมถอยและจบลงในที่สุด แม้จะเป็นเพื่อนที่สนิทกัน

ของหลายเมือง แต่แล้วใน ค.ศ. 1934 Fard ก็หายตัวไปอย่างลึกลับไร้ร่องรอย ไม่มีใครรู้ว่าเขาหายไปไหน หลังจากการช่วงชิงอำนาจในหมู่ผู้นำของกลุ่ม Nation of Islam ผ่านไประยะหนึ่ง Elijah ก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้นำแทน Fard ในสายตาของเหล่าสาวกผู้ภักดี Elijah คือ ‘ศาสดา’ ผู้ที่จะนำทางพวกเขา เหล่าสาวกผู้ศรัทธา สู่อาณาจักรพันธะสัญญาของพระเจ้า

มัลคอม เริ่มทำงานอย่างจริงจังให้กับกลุ่ม Nation of Islam ตั้งแต่ ค.ศ. 1953 หรือพูดอีกนัยหนึ่งแทบจะทันทีที่ออกจากเรือนจำ เขาเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรี (Minister) ที่ดูแลมัสยิดในเมืองต่างๆ เช่น Detroit, Boston, Philadelphia และ New York เป็นต้น เขาเป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองที่มีบุคลิกภาพ และวาทะกรรมทางการเมืองที่สามารถดึงดูดผู้ฟังได้อย่างน่าพิศวง ตลอดระยะเวลา 23 ปี

ตั้งแต่ ค.ศ. 1953-1965 นอกเหนือจากการจัดชุมนุมเดินขบวนประท้วง จัดการประชุม เขียนหนังสือ ออกหนังสือพิมพ์ ได้วาที่ ปาฐกถา บรรยาย และปราศรัยในที่ต่างๆ ทั้งในและนอกประเทศแล้ว ผู้คนจะพบเห็นเขาให้สัมภาษณ์สื่อต่างๆ ทั้งทีวี วิทยุ หนังสือพิมพ์ วารสารและนิตยสารหลายฉบับทั่วโลกในโอกาสต่างๆ วาทกรรมทางการเมืองที่เขานำเสนอครอบคลุมบริบททางประวัติศาสตร์การเมือง สังคมและการศึกษา วาทกรรมทางการเมืองของเขาไม่เคยตาย แต่ได้รับการถ่ายทอดจากปากสู่ปากและบางส่วนถูกตีพิมพ์และอ้างอิงในหนังสือหลายเล่มตลอดระยะเวลา 52 ปีที่ผ่านมา

“ไม่มีคำสอนบทไหนในคัมภีร์กูรออันที่สอนให้เราทนทุกข์ทรมานอย่างศิโรราบ ศาสนาของเราสอนให้เราใช้สติปัญญา”

“การปฏิวัติเปรียบเสมือนกับไฟไหม้ป่า มันเผาผลาญทุกสิ่งทุกอย่างที่ขวางหน้า”

“เราจำเป็นต้องย้อนกลับไปสู่อ้อมกอดของมรดกทางวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ความเป็นคนผิวดำ ถ้าเราคิดที่จะปลดปล่อยตัวเองจากความผูกพันที่คนผิวขาวเอารัดเอาเปรียบเราในทุกเรื่อง”

“บุรุษผู้เชื่อมั่นในอิสราฟจะต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างภายใต้ดวงอาทิตย์ดวงนี้เพื่อไคว่คว้าให้ได้มาซึ่งอิสราฟที่เขาโหยหา”

“โรงเรียนระดับอุดมศึกษาของข้าพเจ้าคือสลัมของคนผิวดำในย่าน Roxbury วิทยาลัยของข้าพเจ้าตั้งอยู่ตามสายถนนในย่าน Harlem และข้าพเจ้าได้รับปริญญาตรีดุซุญีบัณฑิตในเรือนจำ”

“เมื่อเราส่งลูกๆ ของเราไปโรงเรียน พวกเด็กๆ จะเรียนรู้แล้วว่าบรรพชนของพวกเขาเป็นคนเก็บฝ้ายในไร่...แต่แท้ที่จริงแล้ว มันคืออู้งมือของคุณปู่คุณตา ที่ถักทออารยธรรมของคนผิวดำและอู้งมือของคุณย่าคุณยายที่แกว่งไกวอู้งเปลออารยธรรมของคนผิวดำ แต่ตำราเรียนไม่ได้บอกอะไรในเรื่องเหล่านี้ แก่ลูกๆ เราเลย”

“ตำราเรียนของลูกๆ เราไม่เคยสอนหรือบอกอะไรที่เกี่ยวกับการเสียสละและอุทิศตนเพื่อชาติของคนอเมริกันเชื้อสายแอฟริกันที่ร่วมสร้างและพัฒนาประเทศนี้เลย”

ค.ศ. 1957 มัลคอล์ม ออกหนังสือพิมพ์ของกลุ่มชื่อ ‘Muhammad Speaks’ เพื่อชี้นำทิศทางและเป็นกระบอกเสียงให้กับกลุ่ม Nation of Islam อย่างเช่นกรณีของวันที่ 27 เมษายน 1962 Muhammad Speaks รายงานข่าวว่า สมาชิกของกลุ่มคนหนึ่งชื่อ Ronald Stoke ถูกยิงเสียชีวิตอย่างเลือดเย็นโดย

เจ้าหน้าที่ตำรวจในเมือง Los Angeles เหตุการณ์เริ่มจากการที่เจ้าหน้าที่ตำรวจขอตรวจค้นชาย 2 คน ซึ่งกำลังขายเสื้อผ้าบนถนน พฤติกรรมที่เป็นปรปักษ์ของเจ้าหน้าที่ตำรวจทำให้เกิดความรุนแรงจนเกือบจะกลายเป็นการจลาจล รายงานเบื้องต้นระบุว่า มีเจ้าหน้าที่ตำรวจ 75 คน รถของเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนหลายคันจาก 3 หน่วยงานและมุสลิมจำนวนมากเข้าร่วมอยู่ในเหตุการณ์ครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจยิงมุสลิมเสียชีวิตหนึ่งคนคือ Ronald Stoke และบาดเจ็บอีกหกคน Elijah ส่ง มัลคอล์ม ให้ไปตรวจสอบสวนสถานะการณ์ มีการชุมนุมประท้วงการกระทำที่โหดร้ายของเจ้าหน้าที่ตำรวจ มัลคอล์ม ชูภาพขนาดใหญ่ของ Stoke ที่เห็นรอยกระสุนปืนที่ด้านหลังของศีรษะด้วยอารมณ์ที่โกรธกริ้วสุดขีดซึ่งทำให้มุสลิมหลายคนมีความคิดอยากจะทำแค้น แต่เหตุการณ์ก็ไม่ได้เลวร้ายมากไปกว่านั้น มัลคอล์มถูกเรียกกลับไปพบ Elijah ที่เมือง Phoenix มลรัฐ Arizona ผลการตัดสินของศาลเมือง Los Angeles ในคดีนี้คือมุสลิมผิวดำ 11 คน จากจำนวน 14 คน มีการกระทำ ความผิดและต้องได้รับโทษตามกฎหมาย

ค.ศ. 1958 มัลคอล์ม เริ่มชีวิตครอบครัวด้วยการแต่งงานกับ Betty สมาชิกในกลุ่ม Nation of Islam จากเมือง Lansing มลรัฐ Michigan เขาเริ่มสร้างครอบครัวที่ย่าน East Elmhurst, Queens นคร New York พยานรักทั้งหมด 6 คนของเขาทั้งสองเป็นลูกสาว คนแรกคือ Attalah คนที่สอง Qubilah

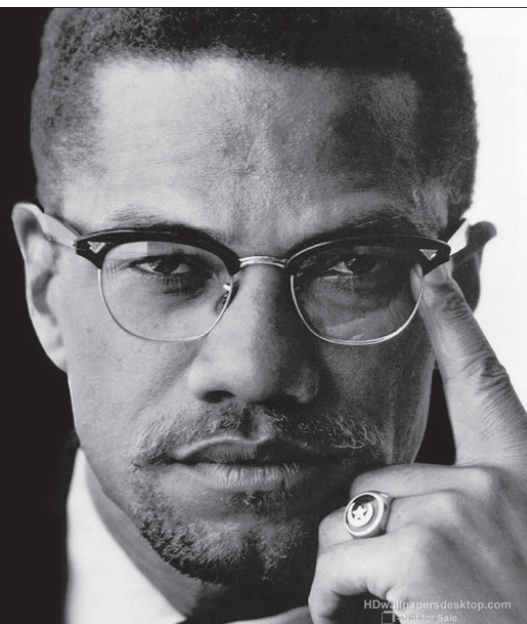

คนที่สาม Ilyasha คนที่สี่ Gamilah และฝาแฝดคนที่ห้ากับคนที่หก Malaak และ Malikah ลูกสาวฝาแฝดสองคนหลังนี้เกิดวันที่ 11 มีนาคม เกือบหนึ่งเดือนหลังจากเขาเสียชีวิตในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 1965 มัลคอล์ม เป็นคนที่รักครอบครัวมาก เขาเป็น Family Man ที่หลาย ๆ คนอิจฉา ในคำอุทิศของหนังสือ 'The Autobiography of Malcom X - ชีวิตประวัติส่วนตัวของมัลคอล์ม เอกซ์' เขาเขียนถึงความรักความผูกพันของเขากับครอบครัวว่า "ข้าพเจ้าขอมอบหนังสือเล่มนี้แด่ Betty ภรรยาสุดที่รักและลูก ๆ ของเรา ซึ่งความไว้วางใจและการเสียสละของพวกเขาทำให้ข้าพเจ้าสามารถปฏิบัติภารกิจด้วยความสบายใจ"

จากความเอากานเอาการของมัลคอล์ม ทำให้เขาเป็นที่ไว้วางใจของ Elijah เป็นอย่างมาก เดือนกรกฎาคม 1959 Elijah ได้มอบหมายให้เขาเดินทางเป็นตัวแทนไปตะวันออกกลางเป็นเวลา 3 สัปดาห์เพื่อเยี่ยมชมหลายประเทศคือ Egypt, Iran, Syria, Ghana และมหานคร Mecca แต่เกิดปัญหาบางประการ เขาไม่ได้เดินทางเข้ามหานคร Mecca แห่งรัฐซาอุดีอาระเบีย ซึ่งเป็นเมืองศักดิ์สิทธิ์ของมุสลิมทั่วโลกที่เดินทางไปประกอบพิธีหัจญ์ ระหว่างวันที่ 13-17 กรกฎาคม 1959 สถานีโทรทัศน์ New York

ออกอากาศสารคดีของ Mike Wallace เรื่อง 'The Hate That Hate Produced - ความเกลียดชังที่ถูกสร้างจากความเกลียดชัง' และต่อมาสารคดีชิ้นนี้ถูกเผยแพร่ไปทั่วประเทศ ทำให้คนอเมริกันเริ่มรู้จักกลุ่ม Nation of Islam เพียงหนึ่งปีต่อมา คือ ใน ค.ศ. 1960 มัลคอล์ม ในฐานะโฆษกของกลุ่มกลายเป็น Elite ที่ขึ้นชอบของสังคมอเมริกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่คนหนุ่มสาวอเมริกันผิวดำที่ไม่ใช่มุสลิม ซึ่งนิยมชมชอบบุคลิกภาพและวาทกรรมในการขับเคลื่อนทางการเมืองเพื่อสิทธิพลเมือง (Civil Rights Movement) ของเขา จากสถิติในรอบ 7 ปี พบว่านับตั้งแต่ มัลคอล์ม เริ่มทำกิจกรรมให้กับกลุ่ม Nation of Islam ใน ค.ศ. 1953 จำนวนสมาชิกได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ จาก 6,000 คน เป็นราว 100,000 ใน ค.ศ. 1960

นับจากปี 1963 ความสัมพันธ์ระหว่าง Elijah กับ มัลคอล์ม เริ่มเสื่อมทรามลง สืบเนื่องจากข่าวลือกรณีขู่สาวที่ท่านผู้นำแอมมีลูกนอกกฎหมายถึง 6 คนกับเลขานุการส่วนตัว 3 คน ทำให้สมาชิกของกลุ่ม Nation of Islam จำนวนหนึ่งจากสำนักงานใหญ่ตัดสินใจลาออกจากกลุ่ม มัลคอล์ม ได้ทำการตรวจสอบกรณีนี้โดยพูดคุยกับเลขานุการของ Elijah ทั้ง 3 คน และแม้ว่าเขาจะพยายามพูดคุยเพื่อแก้ไข

ปัญหาด้วยการประนีประนอมกับ Elijah แต่ความสัมพันธ์ก็ไม่ดีขึ้น ขณะเดียวกัน เขาเริ่มงานเขียน 'The Autobiography of Malcom X - ชีวิตประวัติส่วนตัวของมัลคอล์ม เอกซ์' กับ Alex และให้สัมภาษณ์นิตยสารชั้นนำของสหรัฐอเมริกา PLAYBOY ผ่านทาง Alex บทบาททางการเมืองของ มัลคอล์ม ยิ่งพุ่งพรวดขึ้นไปอีกเมื่อมีรายงานข่าวใน New York Times ว่า เขาวิพากษ์วิจารณ์ประธานาธิบดี John F. Kennedy เรื่องการจัดการวิกฤติการณ์ทางการเมืองในเมือง Birmingham และมีรายงานข่าวใน Amsterdam News ว่าเขากล่าวโจมตีสาธุคุณ Dr. Martin Luther King, Jr. ผู้นำผิวดำคนสำคัญที่สุดในการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมือง (Civil Rights Movement) และผู้นำผิวดำอีกหลายท่านว่าเป็นเครื่องมือที่ไร้สติปัญญาของพรรคเสรีนิยมของคนผิวดำ วันที่ 13 มิถุนายน 1963 Elijah ออกคำสั่งไม่ให้เขายุ่งเกี่ยวกับการเดินขบวนของกลุ่มเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมือง (Civil Rights Movement) ของ Dr. King ในเดือนสิงหาคมของปีเดียวกัน มัลคอล์ม แถลงข่าวว่า กลุ่ม Nation of Islam จะไม่เข้าร่วมการเดินขบวนครั้งใหญ่ในกรุง Washington ของ Dr. King แต่เขาก็เดินทางไปสังเกตการณ์ในวันที่ 28 สิงหาคม และถึงแม้ว่า Elijah จะมีคำสั่งห้ามทุกคนในกลุ่มวิพากษ์วิจารณ์การลอบสังหารประธานาธิบดี John F. Kennedy แต่ มัลคอล์ม กลับทำในสิ่งที่ตรงกันข้าม เขาปราศรัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในระหว่างการเดินขบวนในนคร New York ในวันที่ 1 ธันวาคม 1963 ผลที่ตามมาคือ Elijah ปลดเขาออกจากตำแหน่งรัฐมนตรี (Minister) ของกลุ่มและห้ามทุกคนพูดคุยกับเขาเป็นเวลา 90 วัน อย่างไรก็ตาม เขาไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของท่านผู้นำ เขาพาครอบครัวไปเยี่ยม Cassius Clay (ต่อมาคือ Muhammad Ali) ที่ค่ายชกมวย

ในเมือง Miami ในวันที่ 15 มกราคม 1964 และหลังจากนั้นไม่นาน ในวันที่ 26 กุมภาพันธ์ เขาก็ไปพบ Clay อย่างไม่เป็นทางการอีกครั้งหนึ่งและได้ร่วมเป็นสักขีพยานในการชกมวยชิงแชมป์โลกรุ่น Heavyweight ของ Clay กับ Sonny Liston หลังจากได้รับชัยชนะ Clay ประกาศว่าเขาเป็นมุสลิมและเปลี่ยนชื่อเป็น Muhammad Ali แล้วซึ่งเขาได้เป็นสมาชิกของกลุ่ม Nation of Islam อย่างเงี้ยบๆ ตั้งแต่ปี 1961 เช่นเดียวกัน Ali เป็นอีกคนหนึ่งที่ถูกห้ามไม่ให้พูดกับ มัลคอล์ม และเขาปฏิบัติตามคำสั่งของท่านผู้นำอย่างเคร่งครัด ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่าง มัลคอล์ม กับ Muhammad Ali จึงเสื่อมถอยและจบลงในที่สุด แม้จะเป็นเพื่อนที่สนิทกัน แต่เมื่อมาถึงจุดนี้ ต่างคนต่างก็ต้องเดินบนถนนของตัวเอง ทั้งสองคนจึงกลายเป็นตำนานพี่น้องสายโลหิต (Blood Brothers) อย่างที่สื่อมวลชนในสหรัฐอเมริกากล่าวขวัญถึงในขณะนั้น

และแล้ว สถานการณ์ก็เดินมาถึงทางตันสำหรับ มัลคอล์ม ถ้าเขาจะชกเคื่อนต่อก็ต้องแยกตัวออกมาจากกลุ่มที่ตนเคยสังกัด หรือไม่ก็ต้องทำตามคำสั่งของ Elijah ผู้นำกลุ่ม Nation of Islam อย่างไม่มีข้อโต้แย้ง วันที่ 8 มีนาคม 1964 เขาประกาศแยกตัวออกจากกลุ่ม Nation of Islam และ

เพราะฉะนั้นการประกาศตนเป็นศาสดาในอิสลามของ Elijah จึงเป็นสิ่งที่ผิดเพี้ยนอย่างสิ้นเชิงต่อบทบัญญัติอิสลามที่แท้จริง และเป็นการหยิบยื่นยาพิษเคลือบน้ำตาล ให้แก่เหล่าอเมริกันมุสลิมผิวดำอย่างไม่อาจให้อภัยได้

Elijah อย่างสิ้นเชิง วันที่ 12 มีนาคม เขาแถลงข่าวที่ Park Sheraton Hotel ประกาศจัดตั้งกลุ่ม Muslim Mosque ด้วยวาทกรรมทางการเมืองที่คมคายอย่างยิ่ง “ข้าพเจ้าไม่เคยทำตัวเป็นนักบุญ แต่ข้าพเจ้าเชื่อมั่นอย่างยิ่งในทางนำของพระเจ้าเป็นเจ้าพลังอำนาจของพระองค์ และในการกำหนดให้เป็นไปตามศาสตพยากรณ์ที่พระองค์ทรงประสงค์ ข้าพเจ้าเป็นคนไร้การศึกษา และไม่ได้เป็นผู้ชำนาญการในสาขาวิชาใดเป็นการเฉพาะทั้งสิ้น... แต่ข้าพเจ้ามีความจริงใจ และความจริงใจนี้เป็นหลักประกันความเชื่อถือที่มีพลมหาประชาชนมอบให้แก่ข้าพเจ้า”

วันที่ 3 เมษายน 1964 มัลคอม บรรยายในที่ประชุมแกนนำ Core Symposium ที่เมือง Cleveland ในหัวข้อ ‘The Ballot Or The Bullet - ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งหรือกระสุนปืน’ โดยเน้นย้ำถึงความสัมพันธ์และพันธะกรณีที่มีต่อกันระหว่างคนผิวขาวกับคนผิวดำ และการยกระดับการขับเคลื่อนสิทธิพลเมือง (Civil Rights Movement) การขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชน (Human Rights Movement) ซึ่งเขาเห็นว่าเป็นทิศทางยกระดับที่จะต้องก้าวไป “เราต้องร่วมมือกันจัดความชั่วร้าย พฤติกรรมที่ไร้ศีลธรรม การเสพติดเหล้ายา และสิ่ง

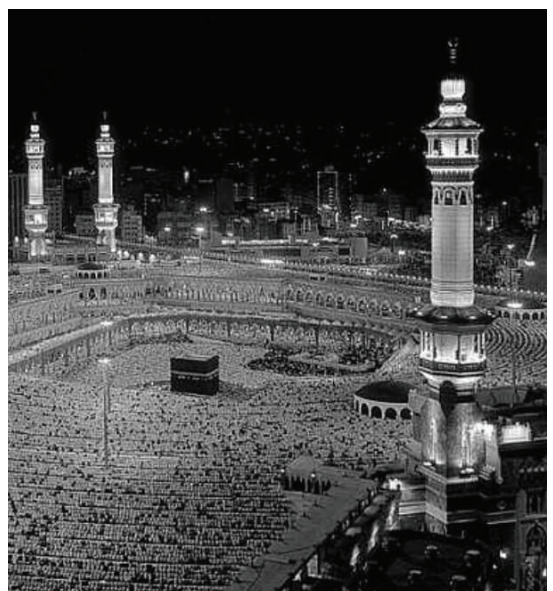
ชั่วร้ายในรูปแบบอื่นๆ ที่กำลังทำลายความเหนียวแน่นทางศีลธรรมของสังคม ...เราต้องช่วยกันยกระดับชุมชนของเรา... ต้องช่วยกันเสริมชุมชนของเราให้น่าอยู่ ...ไม่ต้องคิดที่จะไปเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณของคนผิวขาว--คุณไม่มีทางทำได้ รวมถึงสิ่งต่างๆ ทั้งหลายแหล่งที่เกี่ยวข้องกับจิตสำนึก ศีลธรรมของอเมริกา--จิตสำนึกศีลธรรมของอเมริกา กำลังล้มละลาย....ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะไปเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณของคนผิวขาว เราต้องเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณของเราเอง มันไม่ได้หมายความว่าเราต่อต้านคนผิวขาว แต่มันหมายความว่าเราคัดค้านการเอารัดเอาเปรียบ เราคัดค้านการแบ่งชนชั้น เราคัดค้านการกดขี่ข่มเหง และถ้าคนผิวขาวไม่ยอมให้เราต่อต้านพวกเขา ก็ต้องหยุดการกดขี่ข่มเหง การเอารัดเอาเปรียบและการแบ่งชนชั้น... เราต้องยกระดับการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อสิทธิพลเมืองสู่การเคลื่อนไหวในระดับที่สูงขึ้น นั่นคือการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อสิทธิมนุษยชน เมื่อใดก็ตามที่พวกท่านยังวนเวียนอยู่ในกระแสธารของการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อสิทธิพลเมือง จะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวก็ตาม นั่นหมายถึงว่า พวกท่านกำลังยินยอมพร้อมใจยอมรับระบบอบกฏหมายของลุงแซม (อเมริกา) คนนอกไม่สามารถที่จะพูดอะไรแทน

พวกท่านได้ทราบใดที่การต่อสู้ดิ้นรนของท่าน
ตีกรอบอยู่แค่สิทธิพลเมือง...โดยนัยยะ สิทธิ
พลเมืองหมายความว่าพวกท่านกำลังขอร้องให้
ลุงแซม (อเมริกา) ปฏิบัติต่อพวกท่านอย่างถูกต้อง
ตามทำนองครองธรรม สิทธิมนุษยชนเป็นสิ่งที่ติดตัว
ท่านมาตั้งแต่เกิด สิทธิมนุษยชนคือสิทธิที่ท่าน
ได้รับเป็นของขวัญติดตัวมาจากพระผู้เป็นเจ้า
สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิที่ได้รับการยอมรับจาก
ประชาชาติทั้งหลายบนโลกนี้"

ระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม 1964
มัลคอล์ม ออกเดินทางไปต่างประเทศเป็นเวลานาน
กว่าหนึ่งเดือน โดยเริ่มจากการไปประกอบพิธีหัจญ์
ที่มหานครมักกะฮะ ระหว่างวันที่ 13-30 เมษายน
หลังจากที่เขาพลาดโอกาสเมื่อครั้งเดินทางไป
ตะวันออกกลางในฐานะตัวแทนของ Elijah ในเดือน
กรกฎาคม 1959 คราวนี้เขาเป็นแขกรับเชิญพิเศษ
ของเจ้าชาย Faisal แห่งรัฐซาอุดีอาระเบีย ในการ
แสวงบุญครั้งนี้ มัลคอล์ม ได้ก้าวสู่ความเป็นหัจญ์
'El-Hajj Malik El-Shabazz' และเป็นอาคันตุกะตาม
คำเชิญชวนของพระผู้เป็นเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบ ใน
ความเบิกบานและชุ่มฉ่ำใจของหัจญ์คนใหม่ที่ได้อา
บ่าเพ็ญหัจญ์เป็นครั้งแรก เขาได้บันทึกข้อความที่
ประกาศถึงความเชื่อเป็นอิสลาม "ข้าพเจ้ามีความสุข
และอิ่มอกอิ่มใจที่สุดที่ได้มาเยือนมหานครมักกะฮะ
เมืองศักดิ์สิทธิ์ ข้าพเจ้าเดินวนรอบอาคารกะอับะฮ์
7 รอบโดยการนำของเด็กหนุ่มที่ชื่อ Muhammad
ข้าพเจ้าเติมน้ำจากบ่อน้ำซัมซัม ข้าพเจ้าวิ่ง 7 รอบ
กลับไปกลับมาระหว่างเนินเขาเศาะฟากับมัรวะฮ์
ข้าพเจ้าพร่ำร้องวอนขอพรที่เมืองมินา ซึ่งเป็นเมือง
เก่าแก่ของบรรพชนมุสลิมและข้าพเจ้าก็ได้พร่ำ
ร้องวอนขอพรที่เนินเขาอะเราะเาะฮ์ การสรรเสริญ
สดุดีทั้งหลายทั้งปวงเป็นสิทธิแห่งพระองค์อัลลอฮ์
พระผู้เป็นเจ้าแห่งสากลโลก"

ด้วยพระเมตตาจากพระองค์อัลลอฮ์ ณ แผ่นดิน
ศักดิ์สิทธิ์แห่งนี้ มัลคอล์ม ได้ค้นพบสัจธรรมอิสลาม
มันเป็นการค้นพบแบบเฉียบพลันครั้งสำคัญที่สุดใน
ชีวิตของเขา ดุจดั่งกระแสน้ำที่กล้ำพัดผ่านยอดผา
สูงเสียดชันที่ยามเมฆกับาบน้ำนั้น เขาค้นพบว่าความ
เป็นมนุษยชาติมีอาจแบ่งแยกด้วยสีผิวต่อหน้า
พระผู้เป็นเจ้า ทำให้เขาต้องทบทวนและจัดระบบ
ความคิดในการขับเคลื่อนทางการเมืองเสียใหม่ว่า
การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อคนผิวดำสีผิวเดียวเป็นสิ่งที่ไม่
ถูกต้อง การต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความเป็นธรรมจะต้อง
ไม่ติดยึดอยู่กับสีผิว ความเชื่อ และเผ่าพันธุ์ใดๆ
ทั้งสิ้น เขาจะต้องต่อสู้ดิ้นรนเพื่อมนุษยชาติ เขาจะ
ต้องทำลายพรมแดนสีผิวที่เป็นมายาคติและ
ภาพลวงตาที่ทำให้ทิศทางและพันธมิตของการ
ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความเป็นธรรมเบี่ยงเบนไป ทำให้
เกิดการแบ่งแยกกันเองในระหว่างผู้ถูกกดขี่ข่มเหง
ซึ่งมีทั้งผิวดำ ผิวดาว ผิวดำเหลืองและอื่นๆ เขาจะต้อง
ข้ามความแปลกแยกและความแตกต่างเหล่านี้ไป
ให้พ้นให้ได้เพื่อสร้างองค์กรที่เข้มแข็งซึ่งเป็นที่
ยอมรับจากทุกฝ่าย อีกประการหนึ่งคือ เขาจำต้อง

ยอมรับว่า กลุ่ม Nation of Islam ที่เขาเคยร่วมงาน ได้บิดเบือนคำสอนอิสลามหลายประการมาเป็นระยะเวลายาวนานเกือบสามทศวรรษ จนทำให้อเมริกันมุสลิมผิวดำขาดความเข้าใจที่ถูกต้อง ขาดเอกภาพ โดดเดี่ยวตัวเอง ขาดพันธมิตรและไม่เข้มแข็งพอที่จะนำพาการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมือง (Civil Rights Movement) ไปสู่ชัยชนะได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นความเป็นศาสนาของ Elijah ซึ่งสร้างความสับสนอลหม่านอย่างยิ่งในหมู่อเมริกันมุสลิมผิวดำที่แบ่งออกเป็นฝักเป็นฝ่าย ทำให้ไปทำมาเลยเป็นประโยชน์แก่ผู้ปกครองที่ต้องการจะแบ่งแยกและปกครอง (Divide & Rule) เขาเพิ่งรู้แจ้งในสัจธรรมที่แท้จริงว่า อิสลามมีคำสอนที่เป็นหลักการพื้นฐานที่ชัดเจนและมีอาจเปลี่ยนแปลงได้ นั่นคือ ศาสดามุฮัมมัด (ขอความสันติ ความจำเริญ จงมีแต่ท่าน) เป็นศาสดาท่านสุดท้ายที่พระเจ้าเป็นผู้ส่งมายังโลก อันเป็นความ

เมตตาของพระเจ้าเป็นเจ้าต่อมวลมนุษยชาติ ท่านศาสดามุฮัมมัด (ขอความสันติความจำเริญ จงมีแต่ท่าน) ได้จากโลกนี้ไปแล้วราว 1,400 ปี และท่านเป็นศาสดาที่ได้รับการดลใจให้เผยแผ่คำรัสของพระเจ้าเป็นเจ้าที่มีผู้บันทึกไว้ในคัมภีร์อัลกุรอาน เพราะฉะนั้นการประกาศตนเป็นศาสดาในอิสลามของ Elijah จึงเป็นสิ่งที่ผิดเพี้ยนอย่างสิ้นเชิงต่อบทบัญญัติอิสลามที่แท้จริง และเป็นการเหยียดหยามพิชเคิลอบน้ำตาตลให้แกเหล่าอเมริกันมุสลิมผิวดำอย่างไม้อาจให้อภัยได้

หลังจากเสร็จพิธีหัจญ์ที่มหานครมักกะฮะ ระหว่างวันที่ 30 เมษายน - 21 พฤษภาคม 1964 มัลค่อม เดินทางไปบรรยายและกล่าวปราศรัยในหลายเมือง เช่น Beirut, Cairo, Alexandria, Nigeria, Monrovia/Liberia, Dakar, Senegal, Morocco และ Algeria และเดินทางกลับถึงนคร New York ในวันที่ 21 พฤษภาคม ท่ามกลางปัญหานานับประการที่รุมเร้าและรอคอยการกลับมาของเขา วันที่ 28 มิถุนายน 1964 เขาประกาศจัดตั้งองค์การเอกภาพแอฟริโออเมริกัน (Organization of Afro-American Unity - OAAU) และตลอดเดือนมิถุนายนมีรายงานข่าวหลายชิ้นเกี่ยวกับความพยายามในการปลิดชีพเขา วันที่ 9 กรกฎาคม มัลค่อม เริ่มออกเดินทางสู่แอฟริกาอีกครั้งหนึ่งโดยใน Trip นี้ใช้เวลาทั้งสิ้นสี่เดือนครึ่งซึ่งหน่วยงานความมั่นคงของรัฐติดตามเขาตลอดการเดินทาง ด้วยเหตุที่รัฐกังวลเกี่ยวกับบทบาทของเขาในการพบปะผู้นำมุสลิมในแอฟริกา รวมถึงการแสดงความคิดเห็นของเขาต่อสาธารณชน วันที่ 17 กรกฎาคม 1964 เขาร่วมประชุมสุดยอดแอฟริกัน (African Summit Conference) เพื่อปรึกษาหารือการนำปัญหาสิทธิพลเมืองของอเมริกันผิวดำเข้าสู่การประชุมใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ (United Nations) และหลังจากนั้นเขาได้ปราศรัยต่อ

นักศึกษาในหลายเมือง เช่น Cairo, Alexandria, Nairobi/Kenya, Addis Ababa/Ethiopia และได้พบกับผู้นำมุสลิมหลายท่าน เช่น Sheikh Abdel Rahman Tag อธิการบดีมหาวิทยาลัย Al Azhar มหาวิทยาลัยมุสลิมแห่งแรกของโลกซึ่งตั้งอยู่ใน Egypt และ Jomo Kenyatta ประธานาธิบดี Kenya อดีตผู้นำการเรียกร้องเอกราชจากอังกฤษซึ่งเป็นบุคคลที่ให้แนวคิดการปฏิวัติ Political Islam แก่เขา มัลค่อมเดินทางกลับถึงบ้านในวันที่ 24 พฤศจิกายน 1964 และให้สัมภาษณ์ประณามการดำเนินนโยบายต่างประเทศของสหรัฐอเมริกาในแอฟริกา

ตลอด ค.ศ. 1964 การเคลื่อนไหวของเขาเป็นไปอย่างต่อเนื่องภายใต้ธงนำของ OAAU องค์การทางการเมืองและ Muslim Mosque องค์การทางศาสนา ทั้งในและต่างประเทศ วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 1965 มัลค่อม บรรยายที่ Brown Chapel ในเมือง Selma มลรัฐ Alabama ในขณะที่ Dr. King ถูกจับเข้าคุก เขาบอกกับ Coretta ภรรยาของ Dr. King ว่าเขาพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทุกสิ่งทุกอย่างเท่าที่เขาจะทำได้ วันที่ 14 กุมภาพันธ์ หนังสือพิมพ์ก่อนหน้าที่เขาจะถูกสังหารในวันที่ 21 กุมภาพันธ์ บ้านของเขาที่ Elmhurst ถูกวางเพลิง สถานะการณ

หลังการจากไปของ มัลค่อม สลับซับซ้อนขึ้นไปอีก วันที่ 22 กุมภาพันธ์ Elijah ผู้นำกลุ่ม Nation of Islam ปฏิเสธว่าเขาและกลุ่มไม่มีส่วนร่วมในโศกนาฏกรรมครั้งนี้ เข้าตรู่ของวันที่ 23 กุมภาพันธ์ มัสญิดของกลุ่ม Nation of Islam ในนคร New York ถูกวางเพลิง วันที่ 28 กุมภาพันธ์ Dr. King ปราศัยที่ Victory Baptist Church เสนอตัวเป็นคนกลางที่จะช่วยเจรจาระหว่างมุสลิมสองกลุ่มก่อนที่ความรุนแรงจะขยายตัวออกไป

สาธุคุณ Dr. Martin Luther king, Jr. เป็นผู้นำการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมืองของคนผิวดำร่วมสมัยกับ มัลค่อม ที่โดดเด่นที่สุด ท่านเป็นผู้นำนิโกรที่อเมริกันชนทั่วสหรัฐอเมริกาให้ความเคารพและยกย่องมากที่สุด กล่าวคือ มากกว่ากลุ่ม Nation of Islam และ มัลค่อม หลายเท่าตัว อย่างไรก็ตาม ปรากฏว่าความร่วมมือในการเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมืองระหว่างพวกเขาเป็นไปอย่างเบาบางมาก ฤดูร้อน ค.ศ. 1963 มีการชุมนุมเดินขบวนครั้งใหญ่ในกรุง Washington ซึ่งจัดโดย Dr. King มีผู้เข้าร่วมราว 200,000 คน ผู้เดินขบวนต่างพากันตะโกนร้องถึงชัยชนะไปตามท้องถนน “Deep in my heart I do believe we shall overcome some day”

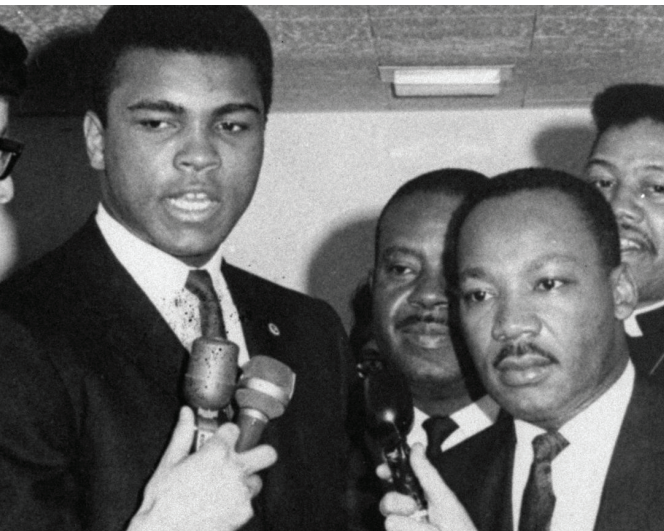
การประชุมในครั้งนี้ มัลคอล์ม ไปร่วมสังเกตการณ์ แต่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรม สืบเนื่องจากคำสั่งห้ามของ Elijah และตัวเขาเองก็มีแนวคิดโน้มเอียงไปในทางที่ไม่เห็นด้วยกับการเคลื่อนไหวในครั้งนี้เช่นกัน จากหนังสือแปล ชุด “เสรีภาพ” ซึ่งตีพิมพ์ในเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2513 เรื่อง ‘What Manner of Man, A Biography of Martin Luther King, Jr. - ชีวิตประวัติศาตร์คุณ ดร. มาร์ติน ลูเธอร์ คิงส์ จูเนียร์’ ของ Lerone Bennett, Jr. แปลโดย วชิรญา บัวศรี ปรากฏสุนทรพจน์ตอนหนึ่งของ Dr. King ในการชุมนุมเดินขบวนครั้งใหญ่นี้ “ข้าพเจ้าฝันว่า วันหนึ่งลูกเล็กๆ สีคนของข้าพเจ้าจะได้อยู่ในประเทศซึ่งเขาจะไม่ถูกพิจารณาด้วยสีของผิว แต่ด้วยคุณสมบัติประจำตัวของเขาเอง และด้วยศรัทธาอันนี้ เราจะสามารถแปรเสียงที่แปร่งไม่ลงรอยกันในประเทศของเราให้กลายเป็นดุริยางค์อันไพเราะแห่งภราดรภาพ และด้วยศรัทธาอันนี้ เราจะสามารถทำงานด้วยกัน สอดมนต์ด้วยกัน ต่อสู้ด้วยกัน ติดคุกด้วยกัน ยืนหยัดต่อสู้เพื่อเสรีภาพด้วยกัน โดยตระหนักว่า เราจะมีเสรีในวันหนึ่ง”

สุนทรพจน์อีกชิ้นหนึ่งของ Dr. King ซึ่งแสดงถึงความเป็นผู้นำที่เสียสละอย่างสุดจิตสุดใจของท่านในโอกาสที่ได้รับรางวัลโนเบลเป็นเกียรติยศในวันที่ 10 ธันวาคม 1964 ณ หอประชุมมหาวิทยาลัย Oslo, Norway “ข้าพเจ้ามารับรางวัลโนเบลไพรีในสาขาสันติภาพ ในขณะที่เดียวกันที่ชาวนิโกรจำนวนยี่สิบสองล้านคนในประเทศสหรัฐอเมริกา กำลังต่อสู้แบบสร้างสรรคในอันที่จะขจัดความอยุติธรรมในเรื่องผิวซึ่งมีมาเนิ่นนานให้สิ้นสุดลง ข้าพเจ้าขอโน้มรับรางวัลนี้แทนขบวนการต่อสู้เพื่อสิทธิมนุษยชนซึ่งกำลังทำการด้วยความแน่วแน่และเสียอันตรายอย่างน่าสรรเสริญในอันที่จะให้มียุคแห่งเสรีภาพและการปกครองที่ยุติธรรม”

คำให้สัมภาษณ์ของเขา ที่โอฮาโอทั่วโลกคือ “ข้าพเจ้าไม่เคยทะเลาะ กับพวกเวียดนาม และพวกเวียดนามก็ไม่เคย เรียกข้าพเจ้าอย่างจิกหัวว่า ไอ้ไนโกร”

ชะตากรรมของนักต่อสู้เพื่อสิทธิพลเมืองอย่าง Dr. King จบลงอย่างไม่แตกต่างอะไรกับชะตากรรมของ มัลคอล์ม และนักต่อสู้ในนามอีกหลายท่าน วันที่ 4 เมษายน 1968 เขาถูกลอบสังหารจากการช้มยิงระยะไกลที่เมือง Memphis มลรัฐ Tennessee เป็นการเสียชีวิตหลังจากการจากไปของ มัลคอล์ม ประมาณ 3 ปี กับ 2 เดือน Lerone Bennett Jr. เล่าไว้ในหนังสือ ‘A History of Black America - ประวัติศาสตร์คนผิวดำในอเมริกา’ ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1982 ว่า “การเสียชีวิตของ Dr. King ทำให้เกิดการจลาจลทั่วประเทศ มีผู้เสียชีวิต 46 คนจากการปะทะในเมืองใหญ่ๆ อย่างกรุง Washington และเมือง Chicago มีการเดินขบวนทั่วประเทศ ประธานาธิบดี Lyndon B. Johnson ประกาศให้วันที่ 6 เมษายน 1968 เป็นวันไว้อาลัยการสูญเสียสาธุคุณ Dr. Martin Luther King, Jr. และให้ลดธงชาติลงครึ่งเสาทั่วประเทศ มีฝูงชนเข้าร่วมงานศพ

ของ Dr. King ในเมือง Atlanta ถึง 300,000 ในวันที่ 9 เมษายน 1968”

นักเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิพลเมืองร่วมสมัยกับ Dr. King และ มัลคอล์ม อีกท่านหนึ่งที่จำเป็นต้องกล่าวถึงคือ Muhammad Ali ซึ่งเป็นเพื่อนและศิษย์สำนักเดียวกันกับมัลคอล์ม ที่ความสัมพันธ์ต้องยุติลงตามคำสั่งของ Elijah ผู้นำกลุ่ม Nation of Islam แม้จะเป็นคนที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงนัก แต่เขาเป็นที่รู้จักของคนทั่วโลกในฐานะแชมป์โลกมวยสากลรุ่น Heavyweight และเมื่อ Muhammad Ali ประกาศไม่ยอมรับการเกณฑ์ทหารของรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเพื่อส่งเขาไปรบในสงครามเวียดนาม ใน ค.ศ. 1966 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ความนิยมในตัวเขากำลังก้าวขึ้นสู่จุดสูงสุด เขาจึงต้องพบกับความยากลำบาก เขาถูกกล่าวหาว่าไม่รักชาติ หลายฝ่ายพยายามเกลี้ยกล่อมให้เขายอมรับการเกณฑ์ทหาร รวมทั้งกลุ่ม Nation of Islam ด้วย แต่เขาแน่วแน่และยืนยันดื้อไม่ยอมเปลี่ยนใจ เขาถูกศาลตัดสินว่ามีการกระทำความผิด ถูกยึดพาสปอร์ตและห้ามชกมวย กระแสความนิยมในตัวเขาลดลงอย่างฮวบฮาบ แต่เขาก็ได้รับการสนับสนุนจากคนอย่าง

Dr. King นักการเมืองหัวก้าวหน้าและศิลปินเพื่อสันติภาพอีกจำนวนมากมายจนไม่มีใครที่ไม่รู้จักเพลง ‘Blowing in the Wind’ ที่ท่อนหนึ่งร้องถึงความตายของประชาชนตาตาๆ ในสงครามเวียดนามที่ไม่มีใครแยแส “How many deaths will it take till he knows that too many people have died” ในที่สุด ก็เกิดกระแสสูงของการเคลื่อนไหวคัดค้านสงครามเวียดนาม ซึ่งทำให้เกียรติยศและกระแสความนิยมในตัวของ Muhammad Ali หวนกลับมาอีกครั้งหนึ่งในฐานะผู้นำคนสำคัญในการเคลื่อนไหวคัดค้านสงครามเวียดนามในสหรัฐอเมริกา

Muhammad Ali เคยให้สัมภาษณ์ว่า “ถ้าข้าพเจ้าคิดว่าสงครามเวียดนามจะนำเสรีภาพและความเท่าเทียมกันมาสู่พี่น้องอเมริกันผิวดำ 22 ล้านคนได้ พวกเขาไม่จำเป็นต้องออกมาขอร้องเรียกข้าพเจ้าไปเกณฑ์ทหาร ข้าพเจ้าพร้อมจะไปในวันพรุ่งนี้เลย การยืนหยัดความเชื่อของตัวเองนั้นเป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่มีอะไรจะเสีย เมื่อข้าพเจ้าไม่ไปรบที่เวียดนาม รัฐบาลจะจับข้าพเจ้าเข้าคุกหรือ? แล้วอย่างไร? เราคนผิวดำอยู่ในคุกมาเกือบ 400 ปี แล้ว”

(ตามหลักฐานทางประวัติศาสตร์ทาสผิวดำชุดแรก 20 คนเดินทางมาถึงเมือง Jamestown มลรัฐ Virginia ตอนปลายเดือนสิงหาคม 1619) และคำให้สัมภาษณ์ของเขาที่ฮือฮาไปทั่วโลกคือ “ข้าพเจ้าไม่เคยทะเลาะกับพวกเวียตกง และพวกเวียตกงก็ไม่เคยเรียกข้าพเจ้าอย่างจิกหัวว่า ‘ไอ้ไนโกร’”

มัลคอม เอ็กซ์ คือภาพลักษณ์ของนักสู้มุสลิมในซีกโลกตะวันตก เขาเป็นได้ทั้งผู้นำจิตวิญญาณ ผู้นำการต่อต้านการแบ่งแยกสีผิว ญูมุสลิมผิวดำ ผู้นำหัวรุนแรง ผู้นำชาวแอฟริกัน นักรบสันติวิธีและผู้นำบุกเบิกการเผยแผ่สัจธรรมอิสลามที่เที่ยงแท้ในสหรัฐอเมริกา แม้ว่าเขาจะค้นพบบทบัญญัติเรื่องความเป็นศาสดาในอิสลาม แต่ก็ยังมีบางเรื่องที่เขาและเพื่อนๆ ยังขาดความเข้าใจ เช่น บทบัญญัติที่ว่าด้วยการจัดการฝังศพภายใน 24 ชั่วโมงและข้อห้ามการจัดแสดงศพเพื่อการแสดงความเคารพชีวประวัติส่วนตัวของเขาถูกสร้างเป็นภาพยนตร์โดยบริษัท Warner Brothers ใน ค.ศ. 1992 ซึ่งกำกับโดยผู้กำกับดีเด่น Spike Lee และนำแสดงโดย Danzel Washington

นักประวัติศาสตร์ประมาณการว่าเมื่อการค้าทาสยุติลงใน ค.ศ. 1880 อย่างน้อยชาวแอฟริกันจำนวน 30 ล้านคนถูกลักพาตัวมาขายเป็นทาสในสหรัฐอเมริกาและยุโรป บทบาทของมัลคอมจึงเป็นผู้สืบทอดการต่อสู้เพื่ออิสรภาพของบรรพชนไนโกรอย่าง Nat Turner ผู้นำการลุกขึ้นสู้ในรัฐ Virginia เมื่อ ค.ศ. 1831 Harriet Tubman ทาสสตรีที่หนีจากไร่ของนายทาสในมลรัฐ Maryland ขณะอายุ 25 ปี แล้วกลับมาช่วยพ่อแม่หนีใน ค.ศ. 1850 หลังจากนั้นเธอยังปฏิบัติการช่วยเหลือทาสไนโกรในมลรัฐ Maryland ไป Canada อีก 18 ครั้ง รวม 300 คนโดยร่วมมือกับขบวนการใต้ดิน Underground Railway และ Joseph Cinque เจ้าชายจาก Sierra

Leone ผู้นำการต่อสู้ให้รอดพ้นจากความเป็นทาสบนเรือ L'Amistad ของ Spain ที่กำลังเดินทางสู่ Cuba ใน ค.ศ. 1839 เป็นต้น มัลคอมจึงเป็นผู้สืบทอดเจตนารมณ์ของวีรชนไนโกรเหล่านี้ที่ต้องการหลุดพ้นจากความเป็นทาสสู่อิสรภาพ ครั้งหนึ่ง เขาเคยกล่าวแก่อเมริกันชนเชื้อสายแอฟริกันว่า “คุณไม่มีสิทธิที่จะเกลียดแอฟริกาโดยไม่เกลียดตัวคุณเอง”

ยุทธศาสตร์ของ มัลคอม เอ็กซ์ (Malcolm X) คือการขับเคลื่อนประสานกันทางการเมืองภายใต้ธงของ ‘องค์การเอกภาพแอฟโฟร-อเมริกัน’ (OAAU) และศาสนาภายใต้กลุ่ม ‘Muslim Mosque’ นำเสียดายที่เวลาของเขาหมดลงเสียก่อนชุดความคิดเชิงยุทธศาสตร์ Political Islam ของเขาจึงยังไม่ได้รับการพิสูจน์หรือสามารถเป็นกรณีศึกษาแก่นักต่อสู้รุ่นหลังได้อย่างจริงจัง อย่างไรก็ตามวีรกรรมที่วีรกรรมอาหาญของ มัลคอม เอ็กซ์ (Malcolm X) เป็นสิ่งที่ผู้รักความเป็นธรรมทั่วโลกมีอาจจะลืมได้ ■

